

odbornika: „je li bila matica tisti čas bogatejša?“ Kar se pa tiče tiskarnih troškov, zagotovim vsakega, da se bodo Vrazova dela razprodala, in da nobeden izdajatelj škode imel ne bode, ker je njegov visoki duh znan tako Rusu kakor Serbu, tako Čehu kakor Poljaku. Stavim, da bode izdajatelj več dobička imel, kakor iznese tistih 50 fl.

Žalostno je, da se pri nas take reči godijo in da se na tak način naši veliki možje cenijo! Že iz ljubezni do Stanka, gledé na njegove velike slovstvine zasluge, bi bila imela gosp. pretresovavca njegova dela više ceniti, ker gotovo Vras ni mislil, da bode se mu trud samo s 50 fl. plačal. — Kaj si morejo misliti od nas drugi narodi, in naši sosedni bratje? Na vse to bi bila imela paziti gospoda pretresovavca, pa žali Bog! danista, Bog vé, iz kterega uzroka. Mislila sta morebiti gospoda, da bo vsem prav nju presoja, in vendar jih je veliko, ktere to v srce žali, in ki so hoteli pred svetom pokazati, da ne mislijo vsi Jugoslovani tako, in da se ne edinijo z njuno presojo. Dela naših prvakov ceniti tako je zaničevanje narodnega slovstva in nehvaležnost žalostna. Hrvat.

Iz Celovca. Za gotovo se pripoveduje, da c. k. deželna višja sodnija za Koroško, Krajnsko in Štajarsko pride namest v Gradec vendarle v Celovec, kjer je že nekdanj bila. — „Šolsk. prij.“ naznanja, da 1. del obširnih bukev, ki pod naslovom „življenje svetnikov“ jih bojo izdali presvitl. knezoškof Slomšek, je že dokončan; društvo sv. Mohora ga bo društvenikom, ki so plačali letnino za 1853, kmalo poslalo in zarajtalo za leto 1854.

Novičar iz mnogih krajev.

Dan ženitnine presvitlega cesarja je po Dunajskih časnikih na 24. aprila določen. — Mesca septembra je bilo na pošte celega cesarstva 3 milione in 587.200 pisem oddanih; po tem 425.300 pisem več kakor ravno ta mesec lani. — Po naznanilu c. k. dнарstvenega ministerstva je bilo konec mesca oktobra za 146 milionov in 313.306 fl. cesarskega papirnega dнарja med ljudstvom, — banknot pa po naznanilu banknega vodstva za 193 milionov fl. — V Peštu so te dni kupci iz Laškega, Pruskega in Saksonskega sila veliko ogerskega vina nakupili. — Kar se nam izperva ni verjetno zdelo, je zdaj vendar le gotovo, namreč iz samega murvinega listja brez svilnih gosenc svile (žido) narejati, kar je slavni kemikar Cavezzali v Lodi na Laškem našel. Skušnje, vpricho zanesljivih mož storjene, so po naznanilu „Terž. čas.“ to do dobrega poterdile; pridelk svile po ti znajdbi je celó polovicó več znesel, kakor bi je bile svilne gosence napredle. Če je svila tudi lepa, je ta znajdba sila veliko vredna; nemogoče ravno to ni, ker tudi iz lanú in konoplja se dela lična preja brez žival. — Svet je res vsaki dan bolj umeten: neki Zeleski hodi po stropu kakor muha, namreč z glavo doli obrnjeno; — v Londonu in Hamburgu je že kazal svojo umetnost; zdaj pride na Dunaj. — V Moravičah na Horvaškem so 1. dan t. m. óse neko ženo, ki je po gojzdu suhljad nabirala in jih menda pri tem zdražila, do smerti popikale. — Do danes se še ni nič zvedilo od velikega boja med Turki in Rusi, ki je gotovo bil blizo Bukarešta okoli 9. ali 10. tega mesca po tistih popisih, kteri so povedali, da se je imenovane dni strašen strel topov v Bukarešt ališal. Vsak kdor je mogel, je bežal iz Bukarešta v strahu velike vojske na tem mestu. Manjši bitve pa so bile prve dni tega mesca dan na dan in bolj srečne za

Turke kakor za Ruse. V Azii pa je bila že velika vojska, Turki so rusovsko terdnjavo Čekvetil zmagali, Rusom 2000 puš in 4 topove pobralim 1000 Rusov pobili. Tako naznanja turški razglas; koliko pa je na tem resničnega se ne vé, ker vsaka stran v vojski le v svoj rog trobi. To je gotovo, da zavolj dozdanih zmag so Turki vsi na konji, in da 4. dan t. m. je bil slovesen shod vsih višjih duhovnov v mošeji (cerkvi) Sultan-Mahmudovi, kjer je Šejk-ul-Islam (razlagavec korana) fetvo (posvečivno molitev) predbral in sultanu, ki se bo spomladi sam na vojsko v Adrianopol podal, veličastni priimek Ghazi (to je, zmagepolni) za večne čase prilastil. Ali prezgodno bi utegnito vse to biti, ker Rus se ni vse svoje armade na tiste mesto spravil, kjer misli z svo silo nad Turka vdariti. Tú se le se bo pokazalo, kdo je močnejši; strašno veliko kervi se bo prelilo na vsaki strani, ker obé armadi se bojuje za véro, in take vojske so vselej najstrašnejši. Velika zadrega se pa pripravlja za Turke, ako je najnovjši novica resnična, da je Omer-paša unidan od serbske vlade terjal prosti prehod turške armade skoz to deželo, in da je na to serbska vlada odgovorila: da to ne more biti, ker Serbija se ne bo mešala v nobeno stran. Čudno je verh tega, da je 15. dan t. m. ponoči poprejšni knez serbski Miloš Obrenović stareji nanagloma Dunaj zapustil in se čez Pešt (kam?) podal; mlajši knez bo nek kmalo za očetom šel. Turška vlada je v Bosnii in Rumelii 80.000 kozuhov za armado naročila. V Bugarii je že sila veliko snega padlo.

O večernici.

Ugasnilo je solnce za gorami,
Za njim večerni zadnji žar;
V nezmerni višočini nad meglami
Odgrinja se nebés altar.

Z občudenja
In sterčenja

Serca zdíhe dvíga do višin,
V prahu moli Ga človeški sín.

In glej altarja diko naj krasnej,
Kakó zaupno mu blišči!
Spremili žarki njeni nad skladjei
So mem tolažnih besedi.

Ti kresnica
Si cvetlica,

Ktero vsadil Stvarnik je v nebo,
Da jasni terpečega okó.

Neskušeno mladost razveseljuješ
In z upom sladkih sanj dojiš;
In vso naravo v mraku okrasuješ,
Kdarkóli nébez pozlatiš:

Tvoji sviti
Na njo zliti,

Kot očesa Božjega ozir,
Jí razsejajo zgolj radost, mir.

Z veseljem starček v té se zamišlje,
Ki vidi konec svojih dni;

O tvojem blesku v raj se zamikuje,
Nad tábo biti koperni.

Sijaj milo
V tolažilo

Mu v počitek miren not do dné,
Dokler leta tje ga preselé!

In kadar potnik v ptuji domovini
Namenjen pot zgrešiti ima,
Mu svetis prot nebeski očetvini,
Ter spremljaš — v večni pokoj ga.

Tam srebrila
Se gomila

U večernih solzah neba bó,
Ko boš ti ozlerla se na njó.